

*
Megjelen esütörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
Ipolyságon.Hivatalos és magánhirdet-
ések mérsékelt árszabás
szerint.

*

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1902. január 23.

Visszhang

a gazdasági egyesület szózatára.

Örömmel észleljük az új élet ébredését, az egyesület újra szervezkedik és iránta a gazdatársadalom megyeszerte kezd érdeklődni, kötelességünk tehát az érdeklődést folyton ébren tartani.

Mindenekelőtt egy nagy kalamitás ellen kell védekeznünk, egységes akció által, a mely baj igen nagy mérveket ölthet.

Ezen baj a fenyegető takarmány- és alom-hiány. Igénybe kell venni tehát a földművelésügyi miniszterium által nyújtott zabszalma készletet, melyet a miniszterium igen olcsón szállítat úgy takarmányozási, mint almozási célokra.

Mivel azonban az országban nagyobb eladó buzaszalma készletek is lesznek rendelkezésre, igen tanácsos lenne a miniszteriumtól a zabszalma tekintetében tett üdvös intézkedéseknek a buza és árpaszalmára való kiterjesztését is kérni. Üdvös lenne, ha a takarmány és szalma szűkében levőket s a szükségelt mennyiséget a körjegyzők összeírnák s egyesületünkhöz beküldenék, hogy ez az e tekintetben szükségét szenvedőknek a kormány kedvezményét kieszközölhesse. A zabszalma jó takarmányóptlék, tápértéke az árpaszalmánál nagyobb.

Hitelszövetkezetek, — (nagyobb áruuzsora létezésénél) fogyasztási szövetkezetek, valamint közraktári borértékesítési és tejszövetkezetek felállítása elsőrendű szükség és feladat, — ha a megyei mezőgazdasági viszonyokat virágzóvá tenni és nagy fejletlenségükből kiemelni akarják.

Itt egy tévedést kell, hogy felmutassak. Az az általános nézet, hogy a hitelszövetkezeteknek nagyobb tőkével kell dolgozniok, nagyobb rendelkezésre álló pénzüsszegekkel, különben az egésznek nincs értelme. Ez nem áll, — ha még olyan szerény is a kezdet, — és ha csak néhány igazi szűkölködőn segítne, már el van érve a cél, ha az egész igazi segélynyújtásra és nem önző, könnyelmű pénzfelvételi célokra van alapítva.

Ott van például a l o n t ó i hitelszövetkezet, melynek célja csak kisebb segélynyújtások, 60—80 korona erejéig, — és mely nem támaszkodik e miatt a központi hitelszövetkezetre, mert főleg igazán megszorultakon akar segíteni,

és bár lassan, de fejlődik és él és több akadálylyal kell küzdenie, mégsem bukik el.

Természetes, az ilyen esetek nem zárják ki a lehetőséget hitelszövetkezeteket nagyobb stilben is alakítani, a hol lehet: a b á t i és n y é k i példák szerint, a melyek a gazdasági életre is üdvös hatásuak, és a gazdasági életet megtermékenyíthetik: szorosán vett mezőgazdasági célokra felhasználva.

Igen helyesen lenne, ha egyesületünk azokat a vidéki helyeket, a melyeken volt főispánunk szövetkezetek felállítását tervezte és azok létre nem jöttek, ottan azok megalakíttatnának. Az ilyen szövetkezetek az okszerű gazdálkodás előmozdítására is gyors és olcsó hitelt nyújthatnának.

Mindenekelőtt a nehéz értékesítési viszonyokon fog kelleni egyesületünknek segíteni s z ö v e t k e z e t i intézmény által.

K ö z r a k t á r a k létesítése égető szükség azon célból, hogy gazdáink mindig a jobb értékesítési időpontokat bevárhassák, ne legyenek kénytelenek sietni az eladással. De szükség volna arra is, hogy gazdáink a beadott készletre hitelt is kapnának.

Erre vonatkozólag igen tanulságos példát nyújt egy bácsmegegyei, ha jól tudom petrószellői közraktár, a melynél kimutatható számviteli uton, hogy a mióta fennáll: mennyire jobb lett ottan a gabona értékesítése; a mennyiben a kereskedők igyekeznek a lehető legmagasabb árakat adni a vevőknek csak azért, hogy az egészséges konkurrencia folytán megszerezhessék a felhalmozott gabonakészleteket.

Egyesületünknek tehát azon kell lenni, hogy mennél több ilyen közraktár felállíttassék a megyében és az azokba letett gabonára bizonyos hitel, ugynevezett warrant hitel nyujtassék a francia és belga példák módjára.

A gabona szabályozás szerint lenne elhelyezve, e szerint minősítve és eladva.

Buzditásul szolgáljanak az osztrák gazdák ebbeli mozgólódásai is, a kik egy általános, nagyobb mozgalmat indítottak meg ezen a téren és a közraktári intézményt mennél több helyen akarják felállítani.

A szövetkezeti eszme kiterjesz-

tendő a b o r é r t é k e s i t é s r e is.

Látjuk azt, hogy a borkészlet évenként növekszik, viszont az értékesítési ár eszikken, az ujjabb oltvány-kulturának védekeznie kell ezen baj ellen.

Tudjuk azt, hogy a hegyi ojtvány szőlők előállításai ára még mindig 36—38 korona, tehát legalább 40 koronát kellene a termelőnek hektónként elérni, ha jövedelmezően akar termelni. Különben rá kell fizetnie.

Itt is a szövetkezeti védekezés a legegyszerűbb. Az országos központ közbenjárásával pinceszövetkezetek alakítandók, és igen könnyen lennének azok létesíthetők kis összetartás és jóakarattal mellett.

De még egy egyszerűbb módja is lenne e bajon segíteni: az ugynevezett borvásárok felállítása által. Ezek ugynevezett b o r k ó s t o l ó k, a hova a megye összes vidékeiről borok szállíttatnak csak kis mennyiségben, esetleg palackokban, — és vidék szerinti osztályozva adatnak el, tekintettel a minőségre is.

Az ujjabbi baranyamegyei vilányi borvásár fényes sikerrel járt. A borok jó árban keltek el. A kereskedők mindenünnen jöttek, még külföldről is. Igen célszerű lenne, ha a megye borai régi jó hírnevének visszaszerzéseért is ilyen vásárok rendeztetnének.

De még két fontos termelési ágón kell szövetkezeteket létesíteni: a t e j t e r m e l é s és esetleg a t o j á s é r t é k e s i t é s terén.

Tekintsük csak a tejszövetkezetek jelentőségét.

Vannak megyék, ahol éppen a tejszövetkezetek által rendkívül elő lesz mozdítva a tejgazdaság: ilyen megyék például Torontál, Baranya, Veszprem, stb.

És hogy milyen jelentősége van ennek a mai viszonyok között, magyarázatra nem szorul.

Tudjuk, hogy viruló tejgazdaságok földeink termőképességét is mennyire növelhetik, eltekintve attól a magasabb tiszta haszontól, amit egy jól szervezett tejgazdaság ad.

Ezen szövetkezetek által a tejgazdaságokat jobban lehetne szervezni, — be lehetne hozni azt is, hogy a tej minősége, azaz zsirtartalma szerint jobban fizetessék, és zsirtartalom szerint is osztályoztassék, mint azt a külföldön

látjuk megvalósítva, például Dániában.

Ezen szövetkezeteket minden nagyobb kockázat nélkül alkalmas helyeken meg lehetne valósítani, csupán utmutatás miatt egyes megyei szövetkezetekkel érintkezésbe kellene lépni, esetleg állami közegekkel is.

A mi végre a tojásértékesítési szövetkezetek hasznát illeti, az is szembeűnő. Tudjuk azt, hogy Dániában milyen hatalmas gazdasági ág a tojástermelés, és hogy mennyit jövedelmez évenként nekünk is a tojásexportunk.

És most még egy dologra legyen szabad a közönség figyelmét felhívni, a mely nagyobb gondot és figyelmet igényelne az egyesület részéről is: a m e s t e r s é g e s t r á g y á k kérdésére, a hol annyi lenne a teendő.

Igaz, egyesületünk, ha műtrágyákat nagyobb készletben a közönség megrendelése szerint beszerezne: olcsóbban jutna ahhoz.

De legnagyobb szolgálatot tenné az egyesület a közönségnek, ha az ugynevezett losonci fecul-tőzeg trágyát hozná élénkebb forgalomba.

Roppant nagy kincs fekszik ott kiaknázatlanul. Tudjuk azt, hogy a fekul emberi ürülék trágya a legjobb és leggyorsabban ható a világon. És mennyire pótolná ez a műtrágyákat. Tudjuk azt, hogy másfél méter műtrágya elég holdanként, — milyen jól tennénk, ha a műtrágya helyett ilyen trágyát használnánk. És ha tekintetbe vesszük azt, hogy egy egész vaggon fekultrágya csak 100 korona, beláthatjuk azt, milyen mulasztást követünk el, ha ezt a trágyát nem használjuk fel, mivel erősen és gyorsan ható és igen olcsó.

A mi a többi működési munkaköröket illeti, mint például a gazdasági gépek és eszközök tömegesebb, olcsóbb beszerzése, szintén jobban lennének az eddigieknél felkarolandók. Itt a szövetkezeti intézmény sokat segíthetne a dologon. A biztosítási ügyeket szintén főleg szövetkezeti uton kellene felkarolni. Állat- és jégbiztosítás kérdése legjobban lennének így megoldva.

A jégbiztosításra létezik már egy szövetkezet, a melybe csak tömegesen be kellene lépni, és a melynél a biztosítottak befizetett része megmarad, a szövetkezet vagyonává lesz.

Azonkívül állatkiállítások és díjazások, esetleg mintagazdaságok rendezése és felállítása szintén az egyesület teendői közé tartozna.

De nem lenne elhanyagolandó a gazdasági felolvasások feladata is, a mi által a kis gazdák szakismereteit nagyon lehetne gyarapítani.

Végül pedig legyen szabad még egy igen fontos alakítandó intézményre figyelmeztetni: egy kisebb kísérleti telep berendezése és felállítására.

Manapság, a mikor annyi a vitás, eldöntetlen kérdés a gazdasági termelés ágaiban, igen-igen szükséges a kísérletezés kicsiben. És mivel az egyesület feladata a jó igyekezetben mindenütt előhaladni, elodázhatlan szükségnek tartanám ilyen kísérleti tér felállítását. Azt hiszem, ezzel csak a más virágzóbb egyesületeknél divó példát csak k ö v e t n é n k és semmi különleges dolgot nem honosítanánk vele meg. Mennyi jót és üdvöset lehetne ezzel tenni!

Főbb pontokban ezekben igyekeztem az egyesületnek újabb főbb teendőit részlegezni.

Schulpe Alfonz

Gazdaközönségünk figyelmébe.

Palást, január 19.

Tudatom megyénk gazdaközönségével, hogy a kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltósága az evő takarmányok és pedig: *korpa, olajpogácsa, árpadara, kukoricadara, és malomkonkoly*; valamint a takarmányozási célokra szállítandó „szörplé”-nek (ennek csak a gazdák részére) kedvezményes szállítását ez évre is engedélyezte, mely kedvezmény igénybevételére jogosító igazolványokat egyesületünk fogja kiszolgáltatni.

Továbbá nem tudom eléggé kiemelni nagy előnyeiket községeinkre nézve a földmivélsügyi miniszter azon intézkedésének, hogy az állam közvetítésével beszerzendő apaállatok, a községek minden megterhelhetése nélkül biztosítva lesznek, úgy, hogy azok elhullása esetében a községek kárt nem szenvednek. — A nagyméltóságu miniszter ur ezen, bátran mondhatjuk atyai gondoskodása kárhóztatásra méltóvá fogja tenni a községek azon előjáróságait, a kik egyéb tekintetből még ezek után is mellőzni fogják az állami közvetítést. Különösen körjegyzőinkhez fordulunk ezuttal, hogy ez újabb kedvezményről községeinknek lehetőleg minden lakosát fölvilágosítsák, s így a közhangulat nyomásával kényszeríttessék az állami közvetítés iránt bizonyos ellenszenvet tanúsító urbérességi előjáróságokat, ezen előnyök kiaknázására, — mi már megyénkben meg is történt.

Ivánka István
g. e. elnök.

A nevető sirbolt alul.

Narancsfák között.

Vértperzselő éjjel, forró nyári éjjel,
Narancsfák illatát ontja szerteszéjjel.
A távolból fájó zene csendül halkán,
Tele van a lelkem felviharzó dallal.

Dallal, amit csöndes éjszakákon irtam.
Dallal, amit szívem vérvével megirtam,
Dallal, melynek minden felviharzó hangja
Az én ifju beteg szívemet sorvasztja.

Daruk tovaszállnak, visszafelelgetnek,
Árva panaszában egy nyomorult betegnek.
Mifelénk most tél van... itt nyiló virágok,
Viruló rózsák közt — haldokolva járok.

Herczegh Jenő

Ne légy szórakozott.

Sothern angol komikus szórakozottságában véletlenül betévedt egy vaskereskedésbe. De nem azért volt komikus, hogy azonnal föl ne találja magát.

Itt teszünk egy kis tréfát! — gondolta magában.

— Kérem Maculaynak „Anglia törté-

nete” című munkáját, — szolt komoly baritonján Sothern.

— Ez, kérem, vaskereskedés, nem könyvkereskedés, — felelt a segéd

— Lehet bőrbe, vagy vászonba kötve, nekem mindegy, — folytatta a komikus, magát süketnek téve.

— De hisz ez nem könyvkereskedés, — szolt erősebb hangon a segéd.

— Nagyon helyes, — toldotta Sothern angyali nyugalmmal, — csak csomagolja be szépen és küldje lakásomra.

— De hisz nincs nálunk semmiféle könyv, — bömbölte fülébe a türelmetlen segéd.

— Csak szépen, gondosan csomagolja be, mintha az édesanyjának küldené, — replikázott a komikus.

— De hisz nem tartunk könyveket, — ordította a segéd oly hangon, hogy jónevelésű dobhártya száz darabra szakadozott volna

— No jó, hát várok míg elhozza, — vélekedett Sothern rendületlen nyugalmmal.

A kétségbeesett segéd gazdájához futott, s elpanaszolta, hogy valami örült van az üzletben.

A kíváncsi gazda az üzletébe siet:

— Mi tetszik, uram?

— Reszelőt akarok venni, közönséges

öt hüvelykes reszelőt, — szolt természetes hangon Sothern.

— Tessék.

A komikus átvette a reszelőt, a segéd pedig tágra nyílt szemekkel nézett reá, nem tudván már most, kettőjük közül ki van megbolondulva?

Csak hogy nem minden szórakozottság szokott ilyen jól sikerülni. Volt már nem egy eset, hogy életével lakott a szórakozott ember.

Diokles a szirakuzabelieknek halálbüntetés terhe alatt megtiltotta, a piacon fegyverrel megjelenni, de ő szórakozottságában megfelejtkezett parancsáról, s ő maga ment fegyverbe a piacra. S mikor saját rendeletének áthágására egyik polgártársa figyelmeztette, a halálbüntetést végrehajtotta önmagán: tulajdon kardjába dőlt.

Arra is volt már eset, hogy a szórakozottság más ember életébe került.

Egy baka halálra volt ítélve, de a kivégzés előestéjén kegyelmet kapott, s az erről szóló okmányt bizonyos őrnagynak, gyors elintézés végett, kézbesítették. Csak hogy az őrnagy nagyon szórakozott ember volt.

A laktanya szomszédságában még az igazak álmát aludta, mikor hirtelen dob-

A hétről.

Czobor kontra Ivánka.

Czobor László, vármegyénk alispánja tudvalevőleg bűnügyi feljelentést tett Ivánka Zsigmond ellen az 1900 évi őszi közgyűlésen tett ama kijelentése miatt, hogy alispáni jelentésével *felvezette a kormányt*. A kir. ügyész a vád képviselőtét átvette és a kir. törvényszék Ivánka Zsigmondot nyilvános rágalmazás vétsége miatt vád alá helyezte.

Ez ügyben hétfőn e hó 20 án volt a végtárgyalás, mely következőleg folyt le.

Elnök: László Sándor kir. törvényszéki bíró, szavazó bírák Oravecz Béla és Bodányi László, jegyző Juhász Andor, közvádó Schulez Ágost dr. kir. alügyész, védő Olsavszky Lajos budapesti ügyvéd.

Ivánka Zsigmond az általános kérdésekre történt kihallgatása után kijelenti, hogy nem érzi magát bűnösnek. Ő nem rágalmazott, csak Kaffka miniszteri biztosnak számos tanu jelenlétében történt ama kijelentéseit reprodukálta, hogy az alispán félvezette a kormányt és hogy Hontban az eltussolás, megfélemlítés, kifárasztás rendszere uralkodik. Ő a közgyűlésen midőn kijelentéseit tette, mint megyebizottsági tag csak jogos kritikát gyakorolt, de az alispánt egyéni becsületében sérteni nem akarta.

Védő kérelmére a kir. törvényszék Czobor László alispánnak tanuként való kihallgatását rendeli el.

Czobor László alispán előadja, hogy a miniszteri biztos által észlelt hiányok megszüntetésére vonatkozólag küldött hiányjegyzékeket a valóságnak híven töltötte ki, egyik példányát a miniszternek küldte föl, másikat a közgyűlés elé terjesztette. Erre vonatkozó jelentése szó és betű szerint igaz, ahhoz ma is ragaszkodik. A miniszternek ezekre küldött második leírata, bár egyes pontjai nehézményeket tartalmaznak, egy szó sem foglaltatik

arról, mintha a miniszter jelentésének bármely pontját valótlannak mondta volna.

Védő annak igazolására, hogy a hiányjegyzék nem minden pontja felel meg a valóságnak, kéri a hiányjegyzékeket felolvasni és kéri előállított tanuit Rekvinyi Edét, Schonez Mihályt és Lajost és Lachki Pált kihallgatni.

Közvádó ama ellenzésére, hogy a tanuk célzott kihallgatása a hiányjegyzék egy pontjára sem vonatkozik, s így kihallgatásuk a bizonyítás körén kívül esnek — a kir. törvényszék úgy a hiányjegyzékek felolvasását, mint a tanuk kihallgatását mellőzi.

Az elnök ezzel a bizonyítási eljárást berekesztvén

Közvádó vádbeszédét terjeszti elő. Ivánka Zsigmond inkriminált tétele azt foglalja magában, hogy az alispán tudatosan ejtette tévedésbe a kormányt, tehát oly cselekményt követett el, mely tisztviselői köteletségének oly súlyos megsértése, hogy fegyelmi, esetleg bűnügyi eljárást vonna maga után. Kéri azért vádlottat a nyilvános rágalmazás vétségében bűnösnek kimondani és elítélni.

Védő meggyőződése szerint a nyilvános rágalmazás konstitutív elemei hiányzanak. Vádlott mint megyebizottsági tag kritikát gyakorolt. Egy hatóság tárgyalásán elmondott szavaiért elnöki intés, esetleg széksértésért bírság érhetne volna, de az ügyet a törvényhatóság terméből bíróság elé vinni nem lehet. Az alispán papiros igazságot akar. A kritika gyakorlása üdvös, nem gyakorlása egyesekre, sőt egész emberi társadalmakra végzetes lehet. Ennek illusztrálására felhozza a Kazár kérdést, az Egan ügyet, a szabadság harcot, Aradot, Kufsteint, a hődmezővásárhelyi parasztlázadást, Lukács Béla öngyilkosságát, Zemplén megye katonaköteleseinek elsatnyulását, a Sipkaszerost, az amerikai kivándorlást, a Szelle—Kokán—Krivány ügyet, a francia rémuralmat, gillotént és XVI. Lajos lefejeztetését. Oroszországban

olyanok az állapotok, mint Hontban. A A muzsik azt tartja a cár jó, a cár szent, de távol van, ott marad a kozák. Hontban is az igazság jó, az igazság szent, de távol van, és ott marad a rossz közigazgatás.

Ivánka Zsigmond és a közvádó felszólalása után a kir. törvényszék ítélethezatalra visszavonulván, az elnök kihirdeti az ítéletet, mely szerint a kir. törvényszék Ivánka Zsigmondot nyilvános rágalmazás vétségeért a 92. §. alkalmazásával 300 korona fő-, és 60 korona mellékbüntetésre ítéli.

Közvádó az ítéletben megnyugodott, Ivánka Zsigmond és védője föllebbezést jelentett be.

— **Rendjelviselési engedély.** A király megengedte Horváth Béla esztergomi főispánnak, hogy a perzsa nap és oroszlanrend I. osztályu rendjelét elfogadja és viselje.

— **Nagy hangverseny.** Február 22-én a vármegyeház nagytermében Fáy Frigyes az orsz. m. kir. zeneakadémia nálunk is előnyösen ismert jeles tanára hangversenyt rendez, melyen *Johsch* Irma opera énekesnő és *Flasckó* István hegedű művész mindkettő az orsz. m. kir. zeneakadémia volt növendéke és *Czerwinka* Henrik fognak közreműködni.

Műsor: 1. Wagner Tanhauser nyitány zongorán Fáy Frigyes és Czerwinka Henrik. 2. Verdi Aida ária, ének. 3. Beriot: Hegedű verseny, 4. D'Albert Suite, zongorán. 5. a) Mascagni Parasztbecsület-ária, b) Magyar dalok, ének. 6. Chopin: Lengyel dal Liszt átíratában, 7. Stavenhagen: Capriccio. 8. Schubert: Menüett, zongorán. 9. Huber III. Magyar ábránd, hegedűn. 10. Liszt: Magyar rapszódia, zongorán.

— **A F. M. K. E. negyedéves ülése.** A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület igazgató választmánya január 14-én nagy érdeklődés mellett tartotta meg évnegyedéves ülését Nyitraán. Az ülésen Janits Imre dr. elnökölt és Clair Vilmos főtitkár referált, örömmel jegyezvén föl, hogy a pénzügyek jelentékenyen javultak és a magyar társada-

pergés riasztja föl álmából. Kérdésére hogy mi történik, a fogadós fölvilágosítja, hogy a kaszárnyában valami szegény tartart fognak akasztani.

— Hiszen tarsolyomba a kegyelmezés, — hüdezett az őrnagy, de mire ő ágyából föltápászkodott és a laktanyába cammogott, a szegény baka lelke már jókora utat megtehetett a másvilágon.

A szórakozottság legközönségesebb nemoi, mikor az ember pápaszemét, tollát, pipáját keresi, holott pápaszeme az orrán, vagy homlokára van fölesusztatva, tolla a füle mellett, pipája pedig agyarái között!

A sem ritka eset — főleg tudósokkal és spekulánsokkal szokott megtörténni — hogy gondosan megszerkesztett irományokat porzó helyett tintával szárogatják.

De lássuk a szórakozottságnak néhány eklatáns példáját.

Ki ne hallotta volna hírét nemrég elhunyt nagy tudósunknak, Brassay bácsinak? Ez volt csak a szórakozott ember!..

A tóparton sétaközben fogott egy gyönyörű nagy kecskebékát, s mint tudóshoz illik, vérkeringését kezdte tanulmányozni. Egyik kezében a béka, másikkban értékes aranyórája.

Mikor a tudományos művelettel készen volt, szórakozottságában Brassay bácsi aranyóráját a tóba dobta, a kecskebékát

pedig, annak rendje és módja szerint, mellényzsebébe csuszította.

Gyászos tévelését csak otthon vette észre s jó csomó pénzébe került, míg óráját a tó moesarából kikotortatta.

A tudósok tehát nemesak szegények, de szórakozottak is.

Büsch, tudós professzor, mikor magyarázat közben valamely könyvért a könyvtárba ment, tanítványai várhattak reá akár ítélet napig; mert a ki bizonyosan nem tért vissza, az Büsch professzor volt: szórakozottságában mindig megelégedett előadásairól.

Az is érdekes lehetett, mikor Sekenberg, birodalmi tanácsos, vendéglőben kényszerült étkezni.

A leves kegyetlen rossz volt.

— Boesásson meg uram, — szolt a szembenülő vendéghez, — a feleségem már hetek óta beteg, azért ilyen komisz ez a leves.

A tanácsos ur elfelejtette, hogy vendéglőben ebédel.

A lángszerű Kant felolvasást tartott, de mert az első sorban ülő hallgatók közül valakinek a kabátjáról egy gomb hiányzott, ez a dolog Kantot olyannyira szórakoztatta, hogy kénytelen volt fölolvását félbeszakítani.

Csuful megjárta az a generális is, a ki

az udvari bálon szórakozottan nézett ki az őszi ködbe. Észre sem vette, mikor a fejedelem hozzá közeledvén, megszólította:

— Hogy mulat tábornok ur?

— Csak már az udvart vinné el az ördög; míg az itt van, oly merov minden . . .

Nagyon szórakozott lehetett az a tudós hölgy is, ki előkelő társaságban ezt a se-füle-se-farka kérdést vetette föl:

— Mondja csak, uram, vajjon azt a Cookot mindjárt az első utazása alkalmával agyonütötték?

Bizonyára szórakozott volt az a eseléd is, ki a vendégszoba fűtés alkalmával megkérdezte: hány személyre kell befűteni?

De még szórakozottabb lehetett Lessing, a ki eselédje hűségét kipróbálandó, egy marék pénzt tett íróasztalára, de a pénzt megolvasni már elfelejtette.

Hanem azok a tudósok: Non plus ultra! Newton a mellette ülő hölgynek rózsás ujjával akarta pipáját kipiszkálni.

Mikor pedig vacsoráját egyik barátja tréfából megette, Newton az üres tál előtt homlokára csap:

— Ejnye, el is felejtettem, hogy már megvacsoráztam! — s nyugodtan ment vissza dolgozószobájába.

A bot- és esernyő elhagyás is főként

lom érdeklődése az egyesület nenzeti törekvései iránt emelkedőben van. Ujabban 200 alapító, örökös, rendes és pártoló tag lépett be. Az egyesület többek közt elhatározta, hogy 1902. év folyamán a magyar tót és magyar-német nyelv határokön 75 új népkönyvtárat szervez s e célra 3600 koronát engedélyez az elnökségnek; ezenkívül ifjusági egyesületeket, olvasó és dalos köröket állít fel ott, a hol a magyarosítás érdekei megkövetelik. Székely és Madersdach kassai cég felső-magyarországi tintagyárával szerződést fog kötni a F. M. K. E. tinták forgalomba hozatala iránt; a Sembery-hagyatéki igénylőivel megkötött egyezséget pedig, mely 60.000 koronával fogja gyarapítani az egyesületi vagyont, jóváhagyta az igazgató választmány. A gyűlés elhatározta, hogy azokat az óvodákat, melyek hivatásuknak és a hozott áldozatoknak meg nem felelnek, a nyelvhatárookra helyezi át. Végül határozatba ment, hogy az egyesület Thuróczy Vilmos es. és kir. kamarás elnököt, a Lipót-rend középkeresztjével való kitüntetésére és Kramolin Viktor drt, Nyitra vármegye főispánjává történt kineveztetése alkalmából üdvözli.

— **Interpelláció a zsidó nőegyletnek.** Alábbi közérdekű sorok közlésére kérték meg bennünket:

Tekintetes szerkesztő ur! E napokban jelent meg az ipolysági izr. nőegylet zárszámadása, esodálkozva vettem észre, hogy *Klein Henrik féle lakodalmon a nőegylet részére gyűjtött összeg ebben a zárszámadásban nem szerepel.* Senkit sem akarok felelőségre vonni, de mint a nőegylet ügyei iránt érdeklődő fel, tudni szeretném még is, hogy hová lett ez az összeg, milyen célra fordították, és miért nem szerepel az sehöl bevétel gyanánt? Szíves készségét megköszönve, maradok tisztelettel egy nőegyleti tag.

— **Villámvilágítás — Balassagyarmaton.** Laptársunk, a *Nógrádi Lapok*

szórakozott ember sajátja. Valamely hírlap apró-hirdetésében közölték: „Egy gondolatokba mélyedt esernyő áll a kaszinó sarkában. Valószínűleg azon gondolkodik, ki lehet az ő szórakozott gazdája?”

Az sem utolsó dolog, mikor a fiatal ember délben megesküdött, s este már elfelejtette, hogy ő házasember.

Vagy ki a kenyerét a tányérban fölaperitotta s a hozzávett garmentálat szalvétájára helyezte.

Vagy a ki inni akart, s pohár helyett a pástétomba markolt.

Vagy ki a csemete helyett a karót ojtotta be.

Vagy a ki a zokogó özvegytől bánatos hangon kérdezte:

— Es csak az az egy férje volt?

A jó öreg lelkész minden prédikációját a menyországgal végezte: „A jó Uristen segítsen oda minket is. Amen” . . .

Éppen Amánról prédikált, ki maga jutott a másnak szánt akasztófára.

A harangozó már gyújtotta a gyertyákat, a jó öreg tehát befejezte beszédét:

— A jó Uristen segítsen oda minket is. Amen.

Deák Antal

írja, hogy Balassagyarmat előjárósága tárgyalást folytat villámvilágítás be rendezése miatt, és e tárgyalások már annyira előrehaladtak, hogy a világitást valószínűleg bevezetik. — Felhívjuk ez ötletről városunk előjáróit és az Ipolyság haladását szívükön viselő polgártársainkat, igyekezzenek mielőbb bevezetni a kórház világitó-szerét, az *erogént* és javítsanak városunk világitási nyomorúságain, a milyenek bizony egy faluban sincsenek.

— **Farsangest V.-Mikolán.** A *vámosmikola és vidéki olvasó egyesület* február hó 1-én társasvacsorával egybekötött farsangi estét rendez. Belépti díj 2 korona. Vacsora 2 korona. A hölgyeket kéri az egyesület minél egyszerűbben megjelenni.

— **Kardpárba** *Raksányi Géza* vámosmikolai kir. postamester és *Droszt* Artur ottani körjegyző közt kardpárba volt, mely Raksányi Géza könnyű megsebesülésével végződött.

— **Uj anyakönyves.** A belügyi m. kir. miniszter *M a j z i k* Ferenc jegyzőségét a kökeszi anyakönyvi kerület anyakönyves helyettesé nevezte ki.

— **Mozgó fényképek.** Az „*Ifjusági Kör*” már kibocsajtott mükedvelő előadására a meghívókat, a melyek szövege ez: Az ipolysági „*Ifjusági Kör*” 1902. évi január hó 26-án (vasárnap) a városháza dísztermében saját alapja javára táncsal egybekötött mükedvelő előadást rendez. Belépti díj személyenként az első 4 sorban 3 korona, a többi sorban 2 korona, karzat 1 korona. Jegyek előre válthatók *Schvarcz Adolf* nagytőzsdéjében és az előadás estéjén a pénztárnál. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtázza az „*Ifjusági Kör*”. Kezdeté pontban fél 8 órakor. — Megjegyezzük itt, hogy a meghívók igen csinosak és izléesek, és ezeket a *Neumann-nyomda új háromszínynyomó gépén* állította elő.

Ar előadás némi szerepváltozással megy, amennyiben *Kaján Tóbiás* szerepét *Földes Ede*, és *Gombost Wertheimer József* vállalták el. A próbák már összevágóan folynak és holnap pénteken tartják meg a fő- és jelmez próbat. A színpad igen izlées és a mükedvelők esinos előfűgönyt is csináltattak előadásukra. A jegyek igen fogynak és ajánlatos a helyeket előre megváltani, mert sokan voltak az elmúlt évben is, a kik későbbben nem jutottak megfelelő helyre. — Ha valaki meghívót téves elnézésből nem kapott volna, úgy ez uton hívja meg az „*Ifjusági Kör*”.

— **A „Pataki lányok”.** Az ipolysági iparos mükedvelők *Dankó Pista* jeles népdalköltő e című népszínművét választották előadásra. A darab háttere igen érdekes, amennyiben halászatot, halásztanyákat, szóval a magyar halász baját-örömét mutatja be a költő a darabban. A próbák serényen folynak az elemi iskolában, és mihelyt az „*Ifjusági Kör*” lejátszotta darabját, megkezdik a színpadi próbákat. A darabot még Ipolyságon nem játszották, így annál nagyobb az érdeklődés a mükedvelők játéka iránt és egy munkatársunk, ki egy próbán jelen volt az érdeket teljesen jogosnak tartja. A meghívókat a napokban küldik szét, amelyek szerint az előadás védnöke *Totovits Kálmán* főszámvevő. Jegyeket *Baán Mátá* és *Dombó Károly* üzleteiben lehet előre váltani.

— **Farsangi hírek.** Dalolhatnak a poéták bármit, hogy oda a táncokd, vége a mulatságoknak; bezeg nálunk népsze-

rűbb az idén *Karnevál* herceg, a vidám-ság fejedelme, mint egyébkor. Csak úgy ontja a posta a táncra hívó lapokat, és nemesak vidékünkön, de városunkban is egymást érik, követik a táncmulatságok. 26-ikán lesz az „*Ifjusági Kör*” mükedvelő előadása, és ugyanaz napon tartják iparos fiatalaink *Hopfinger*nél táncmulatságukat, — február 2-ikán adják az iparos mükedvelők a „*Pataki Lányok*” népszínművet, és ez estén rendezik a megyei hajduk és állami hivataloszlók táncestéjüket, — február 8-án a nagy megyei elitbál, és így tovább; — beláthatlan sora a bálóknak estáncmulatságoknak és így nincs joga fiatalságunknak az idej farsang ellen semmi esetre sem panaszkodni.

— **Szocialista Hontban.** Varsány községben e hó 11-én egy urasan öltözött fiatal ember „*Jönnék a szocialisták*” című felhívásokat osztogatott szét. Az illető letartóztatása és kiutasítása iránt a hatóság az intézkedést megtette.

— **A vigéctörvény.** A kereskedelmi miniszter különösen a vidéki kereskedőkre való tekintettel hozta meg a megrendelések gyűjtését tiltó törvényét, a melylyel óvta a kis kereskedőt, és mégis napról-napra találkoznak városunkban olyan *detájl vigécekkel*, a kik a helyi kereskedés és iparnak tilos és tisztességtelen versenyt támasztva anyagilag rontják a helyi polgárokat. De nem mindennél nézik ezt úgy ölbetett kezekkel mint nálunk, mert a legutóbbi fővárosi lapokban olvassuk, hogy vidéken följelentettek egy ilyen megrendelés gyűjtő urat, és ezért *egy havi fogházra* és még ezenkívül 30 napi 600 koronára változtatható elzárással büntették. — Felkérjük kereskedő és iparos világitókat, hogy figyeljenek a törvenyt ilyen módon kijátszó egyénekre, és nemesak joguk de kötelességük üzletük és városunk virágzása érdekében ellenük a jelentést megtenni.

— **Derék eselédek.** Ünnepszámba ment az a kis esemény, a midőn vasárnap e hó 19-én *Farkas Rezső* szolgabíró a kormány megbízásából megjutalmazta *Veress Gyula* földbirtokos két eselédjét, akik 40 éve eszik az ő kenyerét. A derék két ember neve *Nagy Imre* és *Lóczy István*. Kis beszéd kíséretében díszoklevelet és 50 koronát adott át nekik aranyban — Az érdem ez elismerése bizonyára jól esik a két öreg földművesnek, de a legszebb jutalma e munkában eltöltött négy évtizednek a mindig becsületesen teljesített dolog tudata.

— **Megőrült** című multkori közleményünkre következő sorokat kaptuk: Tisztelt Szerkesztő Ur! Becses lapjának utolsó számában egy közlemény jelent meg, melyben az foglaltatik, hogy *Radza József* elmebeteg kórházunkból meg- illetve kiszökött. Kérem a közleményt helyesbiteni azzal, hogy *Radza József* nem szökött ki a kórházból, hanem két kórházi ápolóval bocsájtott haza. Az egyik ápoló a beteg lakásán maradt mindaddig, míg a kórházi igazgató ur levele folytán a kórházba a beteg ki nem jött. — *Horeczky* Guidó kórházi gondnok.

— **A mostani esztendőről.** Az 1902-ik esztendő szerdai nappal kezdődött és szerdával végződik; 365 napja van tehát nem szökő év. Vasárnap és ünnep 66 napot foglal el belőle. A farsang nagyon rövid, január 6-tól hushagyó keddig vagyis február 11-ig: mindössze 36 napig tart. Lesz három napfogyatkozás és két holdfogyatkozás. Az uralkodó bolygó a Szaturnus, a Jupiter után a bolygó rendszer leghatalmasabb tagja. A változó ünnepek korán esnek, husvét március 30-án; pünkösöd május 18-án, urnapja május 29-én.

— **Könnyű választás.** — Csak nem akarod velem elhitetni, hogy Etel hozzámegy? Hiszen épenséggel nem volt az ideálja!

— Ugyan kérlek, ne csodálkozzál. Etel is belátta, hogy jobb ma egy vőlegény, mint holnap az ideál.

— **Igaza lehet.** Kisasszony, szivemből gratulálok derék vőlegényéhez.

— Hát ismeri ön az én vőlegényemet?

— Nem, de tegnap a kegyed barátnői a sárga földig leszólták.

— **Uj öt filléres levéljegytömbök.** A kereskedelemügyi miniszter a magánipar által előállított levelező-lapok bérmentesítésére alkalmas 5 filléres értékjegyeket tartalmazó füzetek kibocsátását rendelte el. Egy-egy füzet 24 drb. levéljegyet foglal magában. Ára 1 korona 22 fillér, a mely árért minden postahivatalnál beszerezhetők. Ugyanezen rendeletével kapcsolatban megszüntette a miniszter a 4 filléres jegyfüzetek gyártását, minél fogva ezek csak addig lesznek forgalomban, míg a meglévő készlet tart.

— **Bálokra** ujdonságok láthatók selyem szövetekben. Gaás szövetek, sima és csikos, Csipke szövetek fekete és világos színekben. Atlaszok, dűseszszek, creppe és creppe de chine, csipkék, szallagok, bársony szalagok és minden báli dolgok legjutányosabban kaphatók Hirschfeld Miksa divatáru üzletében Ipolyságon.

Óriási küzdelmet vívott önmagával Jekkel Lőrincz, amidőn a sokféle gyógyszer közül beteg anyja részére válogatnia kellett. Végre elhatározta, hogy Feller V. Jenő Elsa-fluid-gyárából, Stubica, valódi Elsa-fluidot rendel, melytől beteg anyja már 3 hét alatt meggyógyult. Számtalan elismerőlevél is bizonyítja, hogy a Feller-féle Elsa-fluid csodás hatással segít és a legtöbb betegséget, mint: köhögést, influenzát, láz, esuz, köszvény, mell-, fej- és fogfájást, szurást, görcsöt, szaggatást, gyomorbaajt, étvágytalanságot, szembajt stb. gyorsan és biztosan meggyógyítja. A párisi, londoni, berlini stb. kiállításokon aranyéremmel kitüntetett szer 12 üveg 5 korona bérmentve. Egyedüli készítő Feller V. Jenő gyógyszerész, Stubica, templom utca (Zágráb-megye.) Egy családnál se hiányozzék ezen ezerszer kipróbált kitűnő növényesszencia-fluid.

Hangok az éjszakából,

vagy
a póruljárt szalmaözvegy

vagy
ki későn fekszik, — nem lel aranyat.

Csend van. A torony órája elütötte az egyet, ki sem jár az utcán, és ime: ének hangok zavarják az ünnepies nyugalmat. A hang tenór, de egy kicsit megviselt.

Nem szük ez az utca,
Csak szoros,
Nem vagyok én részeg,
Csak boros . . .

Két alak jelenik meg a látóhatáron. Urak, és meglátszik rajtuk, hogy a mai estét nem töltötték egészen tétlenül. A járásuk meglehetősen bizonytalan, sőt az egyik ur azt sem tudja, hogy merre van a lakása.

— Te, én úgy hiszem, hogy itt lakom.
— Mit szól majd a feleséged? . . .
— Semmit . . . nincs idehaza! . . .
— Szerencséd! . . .
— Hát mit is gondolsz! . . .
— No, Isten veled! . . .
— Szervusz . . .

Az ur befelé tart a lakására, és a lépcsőház ajtaja — mert annyit elárulhatunk, hogy emeleten lakik, — be van zárva.

Eleinte tűnődik, nem tévesztette-e csakugyan el a járást, körülnéz az udvarban, és bebötklik egy vízzel teli dézsába.

— Hopp! ez az . . . erről ráismerek . . .

Zörgetni kezd az ajtón, de hasztalan. Kezei nem bírják a dolgot, és a cseléde nagyon erősen alszik.

Azután egy jó ötlete támad. Kimegy az utcára, és apró hógolyókkal kezdi dobálni a konyhája

ablakát, de az ur kicsi, — annyit is elárulunk, hogy alacsony termetű, — nem tud az emeleti ablakig felhajítani; mind odahull le a hó a földszinti konyha ablakra.

A bonyodalom.

A földszinti konyhában éppen egy idillt zavart, mert Jancsi ur tette imádottjának a szépet. A folytonos dobásokra figyelmes lett; figyelmes és féltékeny. Azt hitte, hogy valamelyes udvarló és vetélytárs adja forró szerelmének jelét a hideg hóval.

Jancsi a tettek embere. Kiugrik az ajtón, és utána néz a dolognak.

Az ur a zajra megkönnyebűiten sóhajt, és kitért karokkal üdvözlőnk Jancsit, ha ez nem támadná meg barátságátlanul.

— Mit dobál az ur?

— Hát kedves barátom, én haza akarok menni!

— No, és . . .

— És az ajtó be van zárva. A cselédem úgy alszik, mint a városi szépsézet bizottság; föl akarnám kelteni, de — nem tudok odáig feldobni.

— Nem? . . .

Jancsiban van sziv, és készséggel felajánlja szolgálatait.

— Dobjak én, nagyságos ur? . . .

— Dobjon, barátom . . .

Jancsi marokra fog egy esomó havat, golyót csinál belőle, és az üvegesek öröme a sikerült dobással négy ablakszemet vert ki.

A kifejlődés.

Éktelen kiabálás a visszhang.

— Segítség atyámfiak! . . . segítség! . . .

Az öreg cselédet bizonyára legédesebb álmából verte föl a löveg, és kétségbeesve féltette az életét.

A nagyságos ur felkiáltott:

— Nyissa ki az ajtót, Julis!

— Segítség, atyámfiak! . . . rablók, haramiák! . . .

Jancsi neveti a nagyságos ur fura helyzetét, de utóbb mégis felkiabál:

— Nyissa ki Julis, a nagyságos ur az!

— Nem igaz! . . . az én uram nem jár éjfél után haza! . . . Segítség, atyámfiak . . .

Az utcában megvilágosodott egy-egy ablak, néhol kíváncsi félelemmel nézett ki egy-egy álmos fő, átkozva magában a csendet zavarókat, de a láрма nem ült el.

A nagyságos ur megsokalta végre a dolgot és tekintélyes pózba vágva magát, felkiáltott.

— Hallja! nyissa már ki! . . . én vagyok az ur! . . . Tudja . . .

Egészen kimerült bele de nem használt semmit.

— Nem nyitom és nem nyitom! . . . ha a nagyságos ur is, nem bánom, menjen a fogadóba! . . .

És mikor látta, hogy a szép szó nem használt, újból elkezdett kiáltozni:

— Segítetek, ó atyámfiak! . . .

És a szegény nagyságos ur kénytelen volt elmenni a fogadóba, a hol egy ártatlan szalmaözvegy annyi kísértésnek van kitéve . . .

Másnap már itthon volt a nagyságos asszony. . . .
Mord.

A szoba kulcsát sose feledd otthon.

Riporter.

IRODALOM.

— **Tövisék és rózsák** cím alatt adott ki *Deák* Antal drégelypalánki káplán egy kis kötetet. Csevegésszerű karcok ezek, melyekben a szerző egy-egy témát, (szerelem, féltékenység, szórakozottság stb.) fölkap, és ismert szellemes aperszükkel, adomákkal, valamint az ő saját jókedvű adományából kikerült humoros ötletekkel körülhimez. Aki kezébe veszi a könyvet, néhány derült negyedórát kellemesen átélvez. A jókedvű szerző arcképevel ellátott kötetből, melynek ára 1 korona, egy ötletes csevegést lapunk tárcájában közlünk.

— **Ideálok** cím alatt kaptunk egy kötet verset, mely *Goldberger* Miklós dacsólami körjegyző költeményeit tartalmazza. A kötet ára 2 korona, melynek tiszta hasznát a szerző a községi jegyzői árvaház javára szánta.

Magyar Remekírók. A Franklin-Társulat nagy irodalmi vállalata, a „Magyar Remekírók“ gyűjteménye, mely az utóbbi hetekben az egész hazai sajtó által, mint rendkívüli irodalmi esemény lett ismételtlen üdvözölve, — mint értesülünk — február hó elején indul meg 5 kötetes, első sorozatával. Ez első sorozatban a következő kötetek fognak foglaltatni: Arany János munkái I. kötet, sajtó alá rendezte: Riedl Frigyes.

Tompa Mihály munkái I. kötet, sajtó alá rendezte: Lévay József. Vörösmarty Mihály munkái I. kötet, sajtó alá rendezte: Gyulai Pál. Garay János munkái, válogatva sajtó alá rendezte: Ferenczi Zoltán. Csiky Gergely színművei, válogatva sajtó alá rendezte: Vadnay Károly. Ez az 5 kötet megmutatja, a Franklin-Társulatnak milyen becses vállalata ez a Magyar Remekírók gyűjteménye. Mindjárt az első helyen Arany János indul meg szép és az eddigieknél tökéletesebb kiadásban, a mely hogy kifogástalan lesz, rá elég kezeség a szerkesztő Riedl Frigyes neve. Nagyon helyes volt a „Magyar Remekírók“ Arany Jánossal megindítani, mert merőben csonka lenne az ilyen fajta gyűjtemény Arany János nélkül. Voltaképen nem is szabadna megkínálni a megváromlásra a magyar remekírók oly nyújtoményével, a melyből Arany János hiányzik. A többi négy kötetnél is konstatalható, hogy mind oly írónak a műveit tartalmazza, a melyeknek a „Magyar Remekírók“ gyűjteményében hiányozniok semmi körülmények közt sem szabad, mert a legbecsesebbek közé tartoznak, a mit a költői irodalmunk egyáltalában teremtetett. Hogy a Franklin-Társulat ezt átérezte azt abból látjuk hogy a sajtó alá rendezéssel oly neveket bizott meg, mint Gyulai Pál Lévai József, Vadnay Károly, és Ferenczi Zoltán. Mindezt összevéve nagy örömmel adhatunk hírt a Franklin Társulat ez újabb vállalatáról melylyel újból beigazolta, hogy méltó újból arra az előkelő helyre, melyet irodalmi intézeteink között elfoglat. A mint a kiadó közleményéből látjuk az egész gyűjtemény 11. ötkötetes sorozatban vagyis 55 kötetben fog megjelenni és pedig évenként két sorozat vagyis 10 kötet. Az egész munka ára 220 korona, de a Franklin Társulat lehetővé tette, hogy a munka csekély havi részletekben is be legyen szereshető. Megrendelést elfogad a kiadó és bármely hazai könyvkereskedés.

3619. 1901, tkv. szám.

Hirdetmény.

Alsó-Szemeréd község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakítottatik s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. tc. 1889. évi 38. tc. s 1891. évi 16. teikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendeli az 1892. évi 29. teikkekben szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése s a helyszíni eljárás a nevezett községben **1902. február hó 12-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg s az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. tc. 15—18. §. és 1889. évi 38. tc. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak s azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött bizottság előtt szóval ismerje el s a tulajdonjog bekebelezé-

sére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is esnek.

és 3. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett lognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől esnek.

Kir. törvszék tkvi hatósága
Ipolyság, 1901. október 26-án.

Oravec Béla
kir. törvszéki bíró.

3-3

818. 1901. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a vmikolai kir. járásbíró 1901. évi V. 269. számú végzése következtében Nagy Áron dr. ügyvéd által képviselt Schvabach Sándor javára Deutsch Dávid ellen 139 kor. 34 fil. s jár. erejéig 1901. évi augusztus hó 28. foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 920 korra becsült butorok stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a vmikolai kir. járásbíró 1901. évi V. 269. 2. 1901. sz. végzése folytán 139 kor. 34 fil. tőkekövetelés, ennek 1901. évi május hó 8. napjától járó 5 % kamatai és eddig összesen 64 korona bíróilag már megállapított költségek erejéig Ipoly-Pásztón leendő eszközzésére 1902. január 28. napjának de. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, akik a befolyandó vételárra nézve a hitelező követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulirt bírói kiküldötttel szóval vagy írásban bejelenteni tartoznak.

Vámos-Mikola, 1902. évi január 13.

Német Emil
kir. bír. végrehajtó

6284. 1901. tkv. szám.

Hirdetmény.

Hörváthi község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX, az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. teikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. teikkben szabályozott eljárás a tkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik.

E célból az átalakítási előmunkálat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1902. április hó 3-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhívtnak:

1. az összes érdekelték, hogy a hi-

telesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen né tán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. tc. 15-18. és 1889. évi 38. tc. 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog be-

kebelezésére engedélyt nyilvánítsa mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is esnek; és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől esnek.

Kir. törvszék tkvi hatósága

Ipolyságon, 1901. október 26-án.

Oravec Béla
kir. törvényszéki bíró.

3-3

Franklin-Társulat kiadása.

MAGYAR REMEKIRÓK

a magyar irodalom főbb művei — 55 kötetben, diszes vászonkötésben.

Ára 220 korona.

Tartalmazza:

*Arany János
*Arany László
Balassa Bálint
*Bajza József
Bersenyi Dániel
Csiky Gergely
Csokonai V. Mihály
*Czuczor Gergely
Deák Ferencz
Eötvös József br.
Fazekas Mihály
*Garay János
Gvadányi József
Kármán József
Gyöngyössi I.
Katona József
Kazinczy Ferencz
*Kemény Zsigmond
Kisfaludy Károly
Kisfaludy Sándor
Kölcsey Ferencz
Kossuth Lajos
Madách Imre
Mikes Kelemen
Pázmán Péter
Petőfi Sándor
Reviczky Gyula
Széchenyi István gr.
*Szigligeti Ede
Teleki László gr.
*Tompai Mihály
*Vajda János
*Vörösmarty M. és
Zrínyi Miklós műveit.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók”-ban örökbecsű főműveikkel képviselve vannak összes nagy írónk Balassa Bálinttól, a szerelem trubadurjától kezdve egészen Reviczky Gyuláig, a korán elhunyt költőig.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók” 55 testes kötet felüli a legbecsesebbet, mit a magyar szellem öt század óta az irodalomban teremtett és hivatva van arra, hogy minden családi könyvtár gerince legyen.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók” 55 kötet egyöntetű diszes kiadásban csak 220 koronába kerül, míg a magyar klasszikusok eddig megjelent különböző, nem egyöntetű kiadásai együtt mintegy 600 koronába kerülnek.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók” kiállítása méltó a nemzeti mű jelentőségéhez. A művészi, de egyszerű kötés erős, angol vászonkötés, a legtartósabb, a mi e nemből létezik. A mű papírja famentes, soha meg nem sárguló; betűi külön e célra készülnek.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók” öt kötetes sorozatokban jelennek meg. Az első öt kötet 1902. elején hagyja el a sajtót és azontul minden félévben jelenik meg egy-egy öt kötetből álló sorozat.

*A csillaggal jelzett remekirók műveinek kiadási jogát a Franklin-Társulat magának szerződéssel biztosította, úgy hogy azt más kiadó ki nem adhatja, ezen írók művei semmiféle más gyűjteményben ez idő szerint meg nem jelenthetnek.

A Franklin társulat által kiadott „Magyar Remekirók” nagy értékét rendkívül emeli, hogy annak kiegészítője a

Teljes Magyar Shakspere,

a Kisfaludi-Társaság által kiadott s költőink: Arany, Petőfi, Vörösmarty, Szász Károly, Lévy, Arany László, Fejes, Greguss, Györy Vilmos, Lőrinczy-Lehr, Rákosi Jenő, Szigligeti által fordított kiadása. Ez a fordítás ma már magyar remekirók-számba megy, mert azt halljuk a színpadról, ezt idézzük lépten-nyomon; átment a nemzet vérebe.

A teljes magyar Shakspere-t kedvezményes áron kapják a „Magyar Remekirók” megrendelői, vagyis a hat kötetes diszesen bekötött munkát 30 korona bolti ár helyett 20 koronáért. ha mind a két munkát megrendelik.

Megrendeléseket elfogad minden hazai könyvkereskedés, vagy a Franklin-Társulat Budapesten.

Alulirt.....könyvkereskedésben
(hol) :.....ezennel rendel
.....péld. Magyar Remekirók 55 kötet 220 kor.
.....péld. Shakspere összes színművei 6 kötet 30 kor helyett
20 kor. kedvezményes áron
és kéri a szállítási feltételek közlését.

Hely:

Név: